

[Voigt]

ge til taxakørsel inden for den offentlige sektor.

Ministeren bedes være opmærksom på, at jeg har en vis baggrund for at fremsætte en påstand som den har anførte, idet jeg igennem syv år har kørt hyrevogn.

Men det korte af det lange er, om private virksomheder kan svare skattevæsenet på samme måde, som indenrigsministeren har svaret mig på spørgsmål nr. 1121.

Besvarelse (12/7 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Bogførings- og regnskabspligtige skal ved udarbejdelsen af det regnskab, der vedlægges selvangivelsen, følge reglerne i bekendtgørelse nr. 461 af 8. september 1976 fra ministeriet for skatter og afgifter (bekendtgørelse om mindstekrav til årsregnskaber, der vedlægges selvangivelsen, og om krav til det regnskabsmæssige grundlag).

Efter denne bekendtgørelse skal virksomhedens driftsomkostninger specificeres efter art. Årsregnskabet skal således vise, hvilke arter af omkostninger virksomheden har afholdt, f.eks. til husleje, renter, rejse- og repræsentationsudgifter m.v. Er der afholdt omkostninger til private formål, skal driftsregnskabet tillige for hver enkelt omkostningsart vise, hvad der skal overføres til privatkontoen.

Skattemyndighederne har adgang til at kontrollere virksomhedens regnskab med bilag, og bilagene skal indeholde de identifikationer, der er nødvendige for denne kontrol. For taxakvitteringer vil det sige, at kørsels omfang og formål må være angivet.

Skattemyndighederne kan i almindelighed ikke kræve, at virksomheden udarbejder en samlet oversigt over afholdte udgifter til taxakørsel fordelt efter anledning. I det omfang virksomheden udøves af et selskab eller en forening m.v., vil en sådan oversigt dog kunne kræves i henhold til skattekontrollens § 8 D, såfremt oplysningerne kan tjene de skattelignende myndigheder til vejledning ved udførelsen af deres hverv.

Sammenfattende kan siges, at det for virksomhederne normalt ikke vil være forbundet med nævneværdige administrative vanskeligheder at opfylde de krav til regnskab og dokumentation, der stilles i forbindelse med

fradraget for udgifter til erhvervsgrundlagt taxakørsel.

Jeg kan sluttelig oplyse, at der ikke er aktuelle planer om at ændre de omhandlede skattemæssige regler om regnskab og dokumentation for taxakørsel.

Til *handelsministeren (5/7 79)* af:

Jørgen Jensen (DKP):

»Hvorfor undlod monopoltilsynet at rejse tiltale mod Unilever under de ulovlige salgsmetoder gennem 1970erne?«

(Spm. nr. 1162).

Grundelse.

Rigsadvokaten har efter en anmeldelse fra SID den 4. maj 1977 besluttet at rejse tiltale mod 10 bestyrelsesmedlemmer i Unilever. Monopoltilsynet har i alle de år, som margarinekrigen varede, givet henholdende søforklaringer. Monopoltilsynet skrev således i en redegørelse fra januar 1977, at selskabet må antages at have pådraget sig strafansvar for ulovlige rabatter og bonusydelse, annoncetilskud m.v. i 1972-74 på 78,8 mill. kr., men ansvaret er forældet, og derefter opfordrede monopoltilsynet til at ændre straffelovens forældelsesregler. Heldigvis havde SID og rigsadvokaten en anden mening.

Besvarelse (17/7 79):

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Monopoltilsynet København, d. 10. juli 1979

Notat

angående I/S Margarine-Selskabet

1. Ved anlageskrift af 29. juni 1979 har Københavns politi rejst tiltale mod 10 personer, der udgør den ansvarlige ledelse af I/S Margarine-Selskabet, for overtrædelse af monopollovens bestemmelser om anmeldelsespligt. Selskabet har i en årrække været anmeldt til monopoltilsynets register i henhold til monopollovens § 6, stk. 2, som dominerende enkeltvirksomhed, og det, anklagen går ud på, er, at selskabet i perioden medio juni 1974 til 13. juni 1977 har undladt at opfylde sin pligt til at anmelde til monopoltilsynets register, at det i denne periode ud over en leveringsbonus efter tidligere anmeldte satser